

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/770**ze dne 25. dubna 2017****o ratifikaci členskými státy a jejich přistoupení v zájmu Evropské unie k Protokolu z roku 2010 k Mezinárodní úmluvě o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři, pokud jde o aspekty týkající se justiční spolupráce v občanských věcech**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mezinárodní úmluva o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři z roku 1996 (dále jen „úmluva HNS z roku 1996“) má za cíl zajistit odpovídající, rychlé a účinné poskytnutí náhrady osobám, které utrpí škodu způsobenou únikem nebezpečných a škodlivých látek při přepravě po moři. Úmluva HNS z roku 1996 zaplnila podstatnou mezeru v mezinárodní úpravě odpovědnosti v oblasti námořní dopravy.
- (2) V roce 2002 přijala Rada rozhodnutí 2002/971/ES ⁽²⁾. V souladu s uvedeným rozhodnutím měly členské státy učinit kroky potřebné k ratifikaci úmluvy HNS z roku 1996 nebo k přistoupení k této úmluvě v přiměřené lhůtě a pokud možno do 30. června 2006. Následně tuto úmluvu ratifikovaly čtyři členské státy. Úmluva HNS z roku 1996 nevstoupila v platnost.
- (3) Úmluva HNS z roku 1996 byla pozměněna Protokolem z roku 2010 k úmluvě HNS z roku 1996 („protokol z roku 2010“). Podle článku 2 a čl. 18 odst. 1 protokolu z roku 2010 jsou úmluva HNS z roku 1996 a protokol z roku 2010 stranami protokolu z roku 2010 chápány, vykládány a uplatňovány společně jako jediná listina.
- (4) Konsolidované znění úmluvy HNS z roku 1996 a protokolu z roku 2010 (dále jen „úmluva HNS z roku 2010“) vypracoval sekretariát Mezinárodní námořní organizace (dále jen „IMO“) a schválil ho její právní výbor na svém 98. zasedání. Úmluva HNS z roku 2010 není listinou určenou k podpisu nebo ratifikaci. Tato úmluva nabude účinku, jakmile vstoupí v členských státech v platnost protokol z roku 2010.
- (5) Jestliže stát vyjádří souhlas být vázán protokolem z roku 2010, ruší se tím v souladu s čl. 20 odst. 8 tohoto protokolu všechna předchozí vyjádření souhlasu tohoto státu být vázán úmluvou HNS z roku 1996. Státy, které jsou smluvními stranami úmluvy HNS z roku 1996, jimi tedy přestanou být v okamžiku, kdy vyjádří souhlas, aby byly vázány protokolem z roku 2010 v souladu s článkem 20 tohoto protokolu, zejména s odstavci 2, 3 a 4 tohoto článku.
- (6) Stejně jako její předchůdkyně je i úmluva HNS z roku 2010 zvláště důležitá s ohledem na zájmy Unie a jejích členských států, protože poskytuje větší ochranu obětem škod způsobených přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři, a to i v oblasti škod na životním prostředí, v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982.

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 5. 4. 2017.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/971/ES ze dne 18. listopadu 2002, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Společenství ratifikovaly Mezinárodní úmluvu o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři z roku 1996 nebo aby k této úmluvě přistoupily (Úmluva HNS) (Úř. věst. L 337, 13.12.2002, s. 55).

- (7) Pro to, aby se státy staly smluvními stranami protokolu z roku 2010, a tím i úmluvy HNS z roku 2010, musí předložit generálnímu tajemníkovi IMO zároveň se schvalovací listinou příslušné údaje o celkovém množství nákladu podléhajícího příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010, který byl přijat během předcházejícího kalendářního roku, a to v souladu s čl. 20 odst. 4 této úmluvy. Dříve, než státy vyjádří souhlas, aby byly vázány protokolem z roku 2010, mají povinnost za tímto účelem vytvořit systém podávání zpráv o nákladu podléhajícím příspěvku podle úmluvy HNS.
- (8) Články 38, 39 a 40 úmluvy HNS z roku 2010 ovlivňují sekundární právní předpisy Unie o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ⁽¹⁾.
- (9) Unie má proto výlučnou pravomoc ve vztahu k článkům 38, 39 a 40 úmluvy HNS z roku 2010, protože tato úmluva se dotýká pravidel stanovených v nařízení (EU) č. 1215/2012.
- (10) Úsilí členských států o vytvoření systémů podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku podle úmluvy HNS, by mohlo být podpořeno výměnou osvědčených postupů mezi členskými státy, pokud jde o zřizování těchto systémů.
- (11) V případě neexistence doložky o organizacích regionální hospodářské integrace, jak tomu bylo v případě úmluvy HNS z roku 1996, mohou být smluvními stranami protokolu z roku 2010 pouze svrchované státy. Unie proto nemůže ratifikovat protokol z roku 2010 ani k němu přistoupit, a tudíž nemůže přistoupit ani k úmluvě HNS z roku 2010.
- (12) Ratifikace protokolu z roku 2010 všemi členskými státy v daném časovém rámci by měla zajistit všem dotčeným subjektům při uplatňování úmluvy HNS z roku 2010 rovné podmínky v rámci Unie.
- (13) S ohledem na mezinárodní povahu režimu HNS by mělo být při uplatňování úmluvy HNS z roku 2010 usilováno o rovné podmínky na celosvětové úrovni pro všechny dotčené subjekty. Je proto potřeba zajistit celosvětovou působnost protokolu z roku 2010.
- (14) Členské státy by proto měly být zmocněny k tomu, aby ratifikovaly protokol z roku 2010, pokud jde o aspekty související s justiční spoluprací v občanských věcech, spadající do výlučné pravomoci Unie, nebo aby k tomuto protokolu přistoupily. Ustanovení úmluvy HNS z roku 2010 spadající do oblasti pravomoci svěřené Unii, s výjimkou ustanovení týkajících se justiční spolupráce v občanských věcech, budou předmětem rozhodnutí, jež bude přijato souběžně s tímto rozhodnutím.
- (15) Členské státy by měly při ratifikaci protokolu z roku 2010 nebo při přistoupení k tomuto protokolu učinit prohlášení o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí spadajících do oblasti působnosti úmluvy HNS z roku 2010.
- (16) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (EU) č. 1215/2012, a proto se účastní přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (17) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy jsou tímto zmocněny, aby v zájmu Unie ratifikovaly protokol z roku 2010 nebo k němu případně přistoupily, pokud jde o aspekty týkající se justiční spolupráce v občanských věcech a spadající do výlučné pravomoci Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

Článek 2

1. Členské státy by měly vyvinout úsilí, aby učinily kroky potřebné k tomu, aby uložily ratifikační listinu protokolu z roku 2010 nebo listinu o přistoupení k tomuto protokolu v přiměřené lhůtě a pokud možno do 6. května 2021.
2. Členské státy vhodným způsobem informují sebe navzájem, jakož i Radu a Komisi o zprovoznění systému podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010.
3. Členské státy budou usilovat o výměnu osvědčených postupů, zejména pokud jde o systém podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010, podle protokolu z roku 2010.

Článek 3

Členské státy při ratifikaci protokolu z roku 2010 nebo při přistoupení k němu rovněž uloží prohlášení uvedené v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Lucemburku dne 25. dubna 2017.

Za Radu
předseda
I. BORG

_____

PŘÍLOHA

Prohlášení, které mají členské státy při ratifikaci nebo přistoupení k protokolu z roku 2010 uložit v souladu s článkem 3:

„Soudní rozhodnutí ve věcech, na něž se vztahuje tato úmluva ve znění protokolu z roku 2010, vydaná soudem v...⁽¹⁾, jsou uznávána a vykonávána v...⁽²⁾ podle příslušných pravidel Evropské unie týkajících se daného předmětu⁽³⁾.

Pokud soudní rozhodnutí ve věcech, na něž se vztahuje tato úmluva ve znění protokolu z roku 2010, vydá soud Dánského království, jsou uznávána a vykonávána v ...⁽⁴⁾ v souladu s Dohodou mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím z roku 2005 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽⁵⁾.

Pokud soudní rozhodnutí ve věcech, na něž se vztahuje tato úmluva ve znění protokolu z roku 2010, vydá soud třetího státu vázaného Luganskou úmluvou o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 30. října 2007⁽⁶⁾, jsou uznávána a vykonávána v...⁽⁷⁾ v souladu s uvedenou úmluvou.

⁽¹⁾ Všechny členské státy Evropské unie, s výjimkou členského státu, který činí prohlášení, a Dánska.

⁽²⁾ Členský stát, který činí prohlášení.

⁽³⁾ V současné době jsou tato pravidla stanovena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Členský stát, který činí prohlášení.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2005, s. 62.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 339, 21.12.2007, s. 3.

⁽⁷⁾ Členský stát, který činí prohlášení.“
